

MOJA PARAFIA

Nr: 828
30/01/2011

Kalendarz liturgiczny

30 stycznia 2011 r. – NIEDZIELA
Imieniny: Macieja, Martyny, Teofila
LITURGIA SŁOWA:
So 2,3; 3,12-13
PSALM 146,6-10
1 Kor 1,26-31
EWANGELIA: Mt 5,1-12a

31 stycznia 2011 r. – PONIEDZIAŁEK
Św. Jana Bosko
Imieniny: Marceli, Ludwika
LITURGIA SŁOWA:
Hbr 11, 32-40
PSALM 31, 20-24
EWANGELIA: Mk 5, 1- 20

1 luty 2011 r. – WTOREK
Imieniny: Brygidy, Ignacego
LITURGIA SŁOWA:
Hbr 12, 1-4
PSALM 22, 26-28.30-32
EWANGELIA: Mk 5,21-43

2 luty 2011 r. – ŚRODA
Ofiarowanie Pańskie
Imieniny: Marii, Mirosława
LITURGIA SŁOWA:
Mi 3,1-4 albo Hbr 2,14-18
PSALM 27,7-10
EWANGELIA: Łk 2,22-40

3 luty 2011 r. – CZWARTEK
Św. Błażeja, św. Oskara
Imieniny: Hipolita
LITURGIA SŁOWA:
Hbr 12,18-19.21-24
PSALM 48,2-4.9-11
EWANGELIA: Mk 6,7-13

4 luty 2011 r. – PIĄTEK
Imieniny: Andrzeja, Józefa, Tytusa
LITURGIA SŁOWA:
Hbr 13, 1-8
PSALM 27, 1.3.5.8-9
EWANGELIA: Mk 6,14-29

5 luty 2011 r. – SOBOTA
Św. Agaty
Imieniny: Adelajdy
Hbr 13, 15-17.20-21
PSALM 23,1-6
EWANGELIA: Mk 6,30-34

IV NIEDZIELA ZWYKŁA

EWANGELIA: Mt 5, 1-12 a

„Błogosławieni miłosierni, albowiem
oni miłosierdzia dostąpią.”

Ewangelia jest objawieniem w Jezusie Chrystusie Miłosierdzia Bożego dla grzeszników. Jeżeli „my odpuszczamy” – jak się modlimy – dostąpimy miłosierdzia. Czy pamiętamy o uczynkach miłosierdzia co do duszy: strapionych pocieszyć, urazy chętnie darować... i co do ciała: głodnych nakarmić, nagich przyodziać, chorych nawiedzać...? Jeżeli tak, nas dotyczą słowa Jezusa: „Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie”.

Adam Żak

OFIAROWANIE PAŃSKIE

DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

2 lutego, w środę, jest Święto Ofiarowania Pańskiego. Wspominamy dzień, kiedy Maryja i Józef zawierzili życie swojego Dziecka Bogu w świątyni jerozolimskiej. To są zawsze najpiękniejsze momenty w naszym życiu, gdy chcemy bez reszty oddać się Panu. Tak dzieje się zawsze, gdy przyjmujemy święte sakramenty. Święto Ofiarowania Pańskiego, to także Dzień Życia Konsekrowanego – dzień tych, którzy złożyli śluby bądź przyrzeczenia, że będą żyć w czystości, ubó-

stwie i posłuszeństwie. W ten sposób pragną, by „najpiękniejszy moment” trwał nieustannie. Chcą być znakiem dla świata, że Bóg nieustannie czeka, aż człowiek zwróci się ku Niemu całym sercem.

KATECHEZA IV - EUCHARYSTIA JEST SAKRAMENTEM – KOMUNIA

1. Ojciec Święty Jan Paweł II uczył nas: „Podstawowym zadaniem - a przede wszystkim widzialną łaską i źródłem nadprzyrodzonej mocy Kościoła jako Ludu Bożego - jest trwać i stale postępować w życiu eucharystycznym, w pobożności eucharystycznej, rozwijać się duchowo w klimacie Eucharystii. Ale dlatego też nie wolno nam w naszym sposobie myślenia, praktykowania, przeżywania pozbawiać tego Sakramentu - zaiste Najświętszego - jego pełnych wymiarów, jego istotnego znaczenia. Jest on równocześnie Sakramentem – Ofiarą i Sakramentem – Komunią i Sakramentem – Obecnością” (Redemptor hominis, 20).

Dzisiaj rozważymy prawdę o tym, że Eucharystia jest Sakramentem – Komunią, czyli Sakramentem, który uobecnia i buduje jedność.

2. Jesteśmy przyzwyczajeni do tego, że słowem „komunia” określamy tylko moment przystępowania do stołu eucharystycznego i przyjmowania Ciała Pańskiego. Tak, przystępując do Komunii świętej rzeczywiście jednoczymy się z Chrystusem. Ludzie zjednoczeni z Chrystusem są także zjednoczeni między sobą. Słowo „komunia” ma zatem także szersze znaczenie. Oznacza jedność, wspólnotę. Ko-

munia eucharystyczna jest wyrazem tej naszej jedności z Jezusem Chrystusem oraz z braćmi w wierze, z którymi tworzymy wspólnotę.

3. O tej wspólnocie mówił sam Pan Jezus zapowiadając swoją mękę: „A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie. To powiedział zaznaczając, jaką śmiercią miał umrzeć” (J 12, 33). Natomiast w czasie ostatniej wieczerzy Pan Jezus modlił się za swoich uczniów, aby trwali we wspólnocie i byli zjednoczeni: „Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał”.

Słowa Pana Jezusa świadczą o wielkim pragnieniu zjednoczenia ludzi. Jezus Chrystus ukazał także sposób budowania tej wspólnoty: „Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim” (J 6, 56).

Święty Paweł wyjaśnia tę prawdę: «Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno Ciało. Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba» (1 Kor 10, 17).

4. Pierwsi chrześcijanie doskonale odczytali te prawdy. Księga Dziejów Apostolskich mówi: „Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. (...) Ci wszyscy, co uwierzyli,

przebywali razem i wszystko mieli wspólne” (Dz 2, 42-44). Podkreślano związek Eucharystii z budowaniem wspólnoty, czyli komunii: „Jak ten łamany Chleb rozsiany był po górach, a zebrany stał się jednym, tak niech się zbierze Kościół Twój z krańców ziemi do królestwa Twego” (Didaché, 9, 1). Święty Augustyn mówił o Eucharystii, że jest to „Sakrament pobożności, znak jedności, więź miłości!”

5. Celebracja Eucharystii prowadzi do komunii, czyli do jedności i ją skutecznia. Katechizm Kościoła Katolickiego dokonuje trafnej syntezy: «Ci, którzy przyjmują Eucharystię, są ściślej zjednoczeni z Chrystusem, a tym samym Chrystus łączy ich ze wszystkimi wierzniymi w jedno Ciało, czyli Kościół» (n. 1396). Eucharystia jest więc celebrowaniem jedności, tworzącej się dzięki przemianie, jaka zachodzi w człowieku, który przyjął Jezusa Chrystusa.

Grupa osób, którą łączy ten sam duch jest wspólnotą. Wspólnota wierzących napełniona Duchem Chrystusa jest Kościołem. Uczestnicząc we Mszy świętej przyjmujemy zaproszenie do budowania wspólnoty z Panem Bogiem oraz z braćmi w wierze. Dlatego też w czasie Mszy świętej modlimy się: „Spraw, abyśmy posileni Ciałem i Krwią Twojego Syna i napełnieni Duchem Świętym, stali się jednym ciałem i jedną duszą w Chrystusie” (III Modlitwa eucharystyczna).

za: www.diecezja.radom.pl

Święto Matki Bożej Gromnicznej

Na Gromniczną idą
ludzie w procesji.

Sami swoi.
Pobłyskują gromnicami.
Radują się nasze serca.

Święto Matki Bożej.
Opiekunki chorych

i tych, którzy idą do nieba.

Maryjo, ratuj dusze nasze.

Gromnica jest symbolem wiary
i nadziei życia wiecznego.

Wierzmy, że światłość Boża
nam przewodzi
w ostatnich chwilach życia naszego.

Dajemy gromnicę do ręki
umierającemu człowiekowi.

Niech po rozstaniu
światłość prowadzi
jego duszę do nieba.

Matko Boża,
módl się za nami grzesznymi
w godzinę śmierci naszej.

Dusza oglądać będzie
Boga i Jego oblicze.
Żyć będzie w szczęściu wiecznym.

Stefan Suwała

BY BYŁO JAŚNIEJ I CIEPLEJ

Noc. Ciemno i – choć to późna wiosna – chłodnawo. Stoję pośród tysięcy młodych ludzi. Śpiewamy jedno z najpiękniejszych pieśni, jakie w życiu słyszałem. Nagle o. Jan Góra prosi, by wszyscy obecni na polach lednickich klerycy przybiegli pod bramę – rybę. Biegniemy. Tam każdy z nas dostaje pochodnię. Wracamy z nimi do swoich sektorów. Bardzo piękny widok! Wszyscy młodzi trzymają małe świece, a teraz jeszcze my donosimy wielkie pochodnie. „Dobrze, że jesteś. Przy tobie zrobiło się tak... jaśniej i cieplej” – mówi bliska mi osoba...

To było bardzo mocne wydarzenie w moim odkrywaniu powołania. Poczuję się bardzo potrzebny światu... By było „jaśniej i cieplej” – po to są klerycy, siostry zakonne, bracia zakonni i kapłani.

Teraz tak sobie myślę o moim – już kapłańskim – życiu... Czy przez: moją modlitwę, głoszone kazania, napisane artykuły, popro-

wadzone katechezy, sprawowane sakramenty, zorganizowane wyjazdy, pielgrzymki, czy różne spotkania ludziom naprawdę lepiej się żyje? Nie wiem. Cierpiący człowiek na kolędzie powiedział mi w tym roku, że księża nie bardzo mogą ludziom pomóc. Mówił i o chorobach, i o bezrobociu, i o biedzie... Na szczęście nie mówił o wierze i o życiu wiecznym. Choć są i tacy, którzy mówią, że sami sobie drogę do Boga znajdują – i bez księdza i bez Kościoła...

Tak to bywa w życiu, że najważniejsze sprawy – miłość, zbawienie – chcemy niekiedy odłożyć na dalszy plan, nie chcemy o nich mówić. A to właśnie każdy ksiądz i każda siostra zakonna całym swoim życiem, tym, że jest ma przypominać o tym, co najważniejsze. Tak, tak! Osoby konsekrowane przypominają o miłości! Prawdziwej i jedynej! Jak pytam dzieci, czym jest miłość, to mówią, że to wtedy, „jak jest małżeństwo”. Jakaż piękna prawda! Ale pamiętajmy, że małżeństwo, czyli ludzka mi-

łość, jest znakiem miłości Jezusa do Kościoła. Ma wypływać z obecności Boga. I niektórzy – wybrani, konsekrowani – rezygnują z małżeństwa, by zrobić w swym sercu miejsce tylko dla Jezusa, Kościoła i Bożej miłości. W ten sposób przypominają małżonkom o tym, gdzie jest źródło ich miłości. Wiele osób mówi, że trudniej trwać w czystości w małżeństwie, niż w życiu zakonnym. Osoby zakonne ślubują lub przyrzekają czystość właśnie także po to, by być wsparciem dla małżeństw, by im przypominać, że czystość jest możliwa.

Na co dzień w życiu konsekrowanym cieszy mnie bliskość i możliwość przebywania z Panem – możliwość spokojnej, wolnej od pośpiechu, modlitwy. Także brak bezrobocia – uff, jak bogaty w obowiązki i spotkania może być tydzień w naszej parafii. I świadomość, że tak wielu ludzi troszczy się o mnie... Naprawdę, dopóki się nie jest przełożonym, to martwić się można jedynie o to, jak zdobywać ludzi dla Boga.

xp

NAJPIĘKNIEJSZA DROGA, NAJWIĘKSZY DAR

Długo zastanawiałam się nad dniem poświęconym życiu konsekrowanemu. Czym on jest dla osób świeckich? Jakie ma znaczenie w naszym życiu? Czy to ma sens? Po wielkich przemyśleniach i obserwacjach doszłam do wniosku, że w tym szczególnym dniu dziękujemy Bogu za najpiękniejszy dar – dar powołania. Dziękujemy za więź miłości człowieka z Jezusem Chrystusem, za odwagę pójścia za Nim oddając mu wszystko, co się posiada. Osoby, które poświęciły się Bogu całkowicie mają specjalną misję, aby nam – ludziom świeckim uzmysłwić, iż Jezus Chrystus jest jedynym Zbawicielem i Odkupicielem. Tylko przy Nim możemy odnajdywać sens naszego życia.

W sierpniu 2010 roku miałam możliwość obecności na obłóczynach. Było to w Wadowicach. Podczas Eucharystii kandydaci na kapłanów otrzymali

sutanę z rąk Księdza Prowincjała Józefa Lasaka. Mogłam zauważyć zmianę ich wyglądu zewnętrznego, ale także przemianę ich duszy. Przed ceremonią byli to zwyczajni chłopcy, ale kiedy odpowiedzieli Bogu: „TAK, chcę Tobie, Panie, służyć, moje życie teraz nie należy do mnie, ale do Ciebie”, w tym momencie ich oblicze się zmieniło. Widać było rozpromieniony uśmiech, oczy były przepelnione pokojem i miłością. Wtedy uświadomiłam sobie, jak muszą oni być szczęśliwi, że dostali największy dar – bycia z Jezusem w stałej łączności.

Dzięki osobom konsekrowanym możemy uczyć się pokory, posłuszeństwa, służby innym, prostoty w trwaniu przy Jezusie i miłości do Niego z całych sił. Kiedyś przy spowiedzi pewien zakonnik powiedział mi: „Wiesz, dziecko, dlaczego jestem tu i tyle lat kapłanem? Bo wybrałem najpiękniejszą drogę, drogę kroczenia za Jezusem. I mam trwać w miłości Bożej”. Niech ta Boża miłość zawsze płonie w sercach i dodaje mocy i siły.

aga

SAMOTNOŚĆ? BY KONTEMPLOWAĆ BOGA

Spotkałem w swoim życiu osoby mówiące, że niemożliwością jest żyć człowiekowi bez drugiego człowieka. A szczególnie nieszczęśliwymi ludźmi, z tego powodu, muszą być księża – samotne życie, często z dala od rodzinnego domu. Wokół sami obcy ludzie, nieustanna modlitwa i Msze święte. Żyją bez żony i dzieci. Gdzie tu logika? Pewna nauczycielka biologii powiedziała nawet: „Nie wierzę, że mężczyzna może wytrwać bez kobiety. To przecież wbrew naturze”.

Spróbujmy jednak spojrzeć na tę sprawę pod trochę innym kątem. Kapłan to człowiek, który zawierzył się w całości (ze swymi niedoskonałościami, upadkami, ale też z miłością, szlachetnością, subtelnością) Bogu. Odpowiedział na wołanie: „Pójdź za Mną!”. Czy kiedykolwiek zadaliśmy sobie pytanie, co by było, gdybyśmy my usłyszeli i odpowiedzieli na takie wołanie?

Uświęcanie życia przez kapłaństwo, to trudna droga. Sam wzrost tego przypowieściowego ziarna, które nazywamy powołaniem, to niezwykle złożony i długi proces. Najważniejszy element, który pozwala na konsekrację życia, to usłyszenie subtelnego i cichego głosu wołania do świętości. Drugim krokiem jest odpowiedź na to wołanie poprzez np.: czytanie Biblii, szukanie Boga w codziennym życiu. Kolejnym krokiem jest działanie, które wyraża się w naszej miłości do innych i do Stwórcy. I potem – wytrwałe kroczenie tak obranymi ścieżkami.

Ludzie oddający w ten sposób swe życie potrafią żyć bez małżonka i dzieci. Mogą bowiem zagłębiać się w samych sobie, odkrywać tajniki swej duszy. Niektórzy mówią, że księża są jak aniołowie, bo potrzebują samotności do kontemplacji i uwielbiana Boga. Pamiętajmy jednak, że kapłani mieszkają we wspólnocie i spotykają się ze zwykłymi ludźmi. Są tacy jak my.

ww

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziękujemy za złożone w ostatnią niedzielę ofiary na potrzeby pallotyńskich misji.
2. Dzisiaj o godz. 17⁰⁰ zapraszamy na nabożeństwo.
3. W środę, 2 lutego, obchodzimy Święto Ofiarowania Pańskiego, w naszej Ojczyźnie zwane Świętem Matki Bożej Gromnicznej. Jest to Światowy Dzień Życia Konsekrowanego. Zapraszamy wszystkich do modlitwy dziękczynnej za dar osób, które swoje życie poświęciły służbie Bogu i człowiekowi. Msze święte tego dnia w naszym kościele będą sprawowane o godz.: 6³⁰, 8⁰⁰, 9³⁰ i 18⁰⁰. Dzieci zapraszamy na Mszę świętą o godz. 16³⁰. Decyzją Konferencji Episkopatu Polski, taca z tego dnia przeznaczona jest na rzecz zakonów kontemplacyjnych. Poświęcenie gromnic przed każdą Mszą świętą.
4. W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca. W czwartek, o godz. 17³⁰, nabożeństwo w intencji nowych, świętych powołań kapłańskich i zakonnych, a następnie Msza święta w tej intencji. W piątek spowiedź dla dorosłych i młodzieży podczas wszystkich Mszy świętych i od godz. 17³⁰. Dzieci zapraszamy na Mszę świętą o godz. 16³⁰, spowiedź dla nich od godz. 16⁰⁰. Do chorych udajemy się od godz. 9⁰⁰. Zapraszamy także na całodzienną Adorację Najświętszego Sakramentu. Rozpoczęcie po Mszy świętej o godz. 8⁰⁰, zakończenie Mszą świętą o północy. Po Mszy świętej wieczornej w Kaplicy Świętej Rodziny konferencja dla czcicieli Najświętszego Serca Pana Jezusa. W sobotę nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny o godz. 17³⁰.
5. W przyszłą niedzielę, 6 lutego, o godz. 10⁴⁵ zostanie odprawiona Msza święta w intencji ks. Romualda Fogla z okazji Jego imienin. Solenizanta polecamy pamięci modlitewnej.
6. Również w przyszłą niedzielę Msza święta hospicyjna o godz. 14³⁰.
7. W przyszłą niedzielę Komitet Budowy będzie przyjmował indywidualne ofiary na malowanie naszego kościoła.

W ostatnią niedzielę Słowo Boże w naszym kościele głosił ks. Roman Rusinek z Sekretariatu Misyjnego z Ząbek, a nie – jak napisaliśmy – ks. Andrzej Dębski. Zmiana kaznodziei nastąpiła po oddaniu naszej gazetki do druku.

Adres redakcji: Radom, ul. Młodzianowska 124, tel.: 48 366-81-03; e – mail: mojaparafia@gmail.com www.mojaparafia.za.pl

Opiekun duchowy: Ks. Paweł Śliżewski SAC

Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Stefan Suwała, Agnieszka Kołodziejska, Paulina Janik, Jacek Dobosz, Renata Ochalska, Sylwia Klochowicz - Matłacka, Wojciech Winek, Bernard Pająk

Odpowiedzialny za komentarze do Ewangelii: Adam Żak

Administratorzy strony www.mojaparafia.za.pl : Bartłomiej Paduch